"सर्व्वचितिभृतां नाथ दृष्टा सर्व्वाङ्गसुन्दरी।
रामा रम्ये वनान्तेऽस्मिन् मया विरहिता त्वया।

नेपथ्ये तत्रैव प्रतिशब्दः। राजा कथं दृष्टेत्याह"। अत्र प्रश्नवाक्यमेवोत्तरत्वेन योजितं। "नटादित्रितयविषयमेवेदमिति" कश्चित्।

(५२४) प्रियाभैरप्रियैर्व्वाक्यैर्व्विलोभ्य छलनाच्छलं।

यथा वेण्यां "भीमार्ज्जुनौ।

कर्त्ता द्यूतच्छलानां जतुमयशरणोद्दीपनः सोऽभिमानी
राजा दुःशासनादेर्गुरुरनुजशतस्याङ्गराजस्य मित्रं।
कृष्णा केशोत्तरीयव्यपनयनपटुः पाण्डवा यस्य दासाः
क्वास्ते दुर्य्योधनोऽसौ कथयतु न रुषा द्रष्टुमभ्यागतौ स्वः" ॥

(५२५) अन्ये त्वाहुश्छलं किञ्चित् कार्य्यमुद्दिश्य कस्यचित्।
उदीर्य्यते यद्वचनं वञ्चना हास्यरोषकृत् ॥
वाक्केलिर्हास्यसम्बन्धो द्विचित्रप्रत्युक्तितो भवेत्।

द्विचीत्युपलक्षणं यथा।

"भिक्षो मांसनिषेवणं प्रकुरुषे किन्तेन मद्यं विना
मद्यञ्चापि तव प्रियं प्रियमहो वाराङ्गनाभिः सह।
वेश्याप्यर्थरुचिः कुतस्तव धनं द्यूतेन चौर्य्येण वा
चौर्य्यद्यूतपरिग्रहोऽपि भवतो नष्टस्य कान्या गतिः" ॥

"केचित् प्रक्रान्तवाक्यस्य साकाङ्क्षस्यैव निर्वृत्तिर्व्वाक्केलिरित्याहुः"। अन्ये च "अनेकस्य प्रश्नस्यैकमुत्तरं"।